

H2

eryüp

BEYGAMBER ÖYKÜLERİ

H2 Ezyüp

Yazan: Belkıs İbrahimhakkıoğlu

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

Yayın Yönetmeni: Osman OKÇU

Editör: Emine EROĞLU

Tasarım: Kenan ÖZCAN

Baskı ve Cilt: Kelebek Matbaacılık

Litros Yolu No:4/1 Topkapı-İstanbul

Tel: 0212 612 48 35

Şubat, 2005

Alayköşkü Cad. No:11

34410 Cağaloğlu - İstanbul

Tel : 0212-513 84 15 pbx.

Faks : 0212-512 40 00

www.timas.com.tr

Eyüp, İbrahim peygamberin oğlu olan İshak peygamberin torunuydu. Tıpkı büyük dedeleri gibi seçkin bir kişiliğe sahipti.

Herkes onu çok seviyor ve sayıyordu. Allah Eyüp'ü de peygamber olarak görevlendirmişti. Eyüp, halkı doğru yola davet ediyor, onlara cenneti ve cehennemi hatırlatıyordu.

Eyüp çok zengindi. Geniş arazileri, sürüyle hayvanları vardı. Karısı Rahime ve çocuklarıyla birlikte büyük bir evde yaşıyordu.

Rahime de peygamber soyundandı.
Yüzü kadar huyu da güzel bir hanımdı.
Eyüp ve Rahime çocuklarını çok iyi
yetiştirmişlerdi. Zenginlik onları
şımartmamıştı.

Eyüp daima kendisine servetini ve
güzel ailesini bağışlayan Allah'a
şükrediyordu. Allah'ın insanlara
zenginliği ve evlatları sınav için
verdiğini biliyordu. Allah, insanlara
mallarını hayırlı işlerde kullanmalarını,
yetim ve yoksulları
kollamalarını emrediyordu.

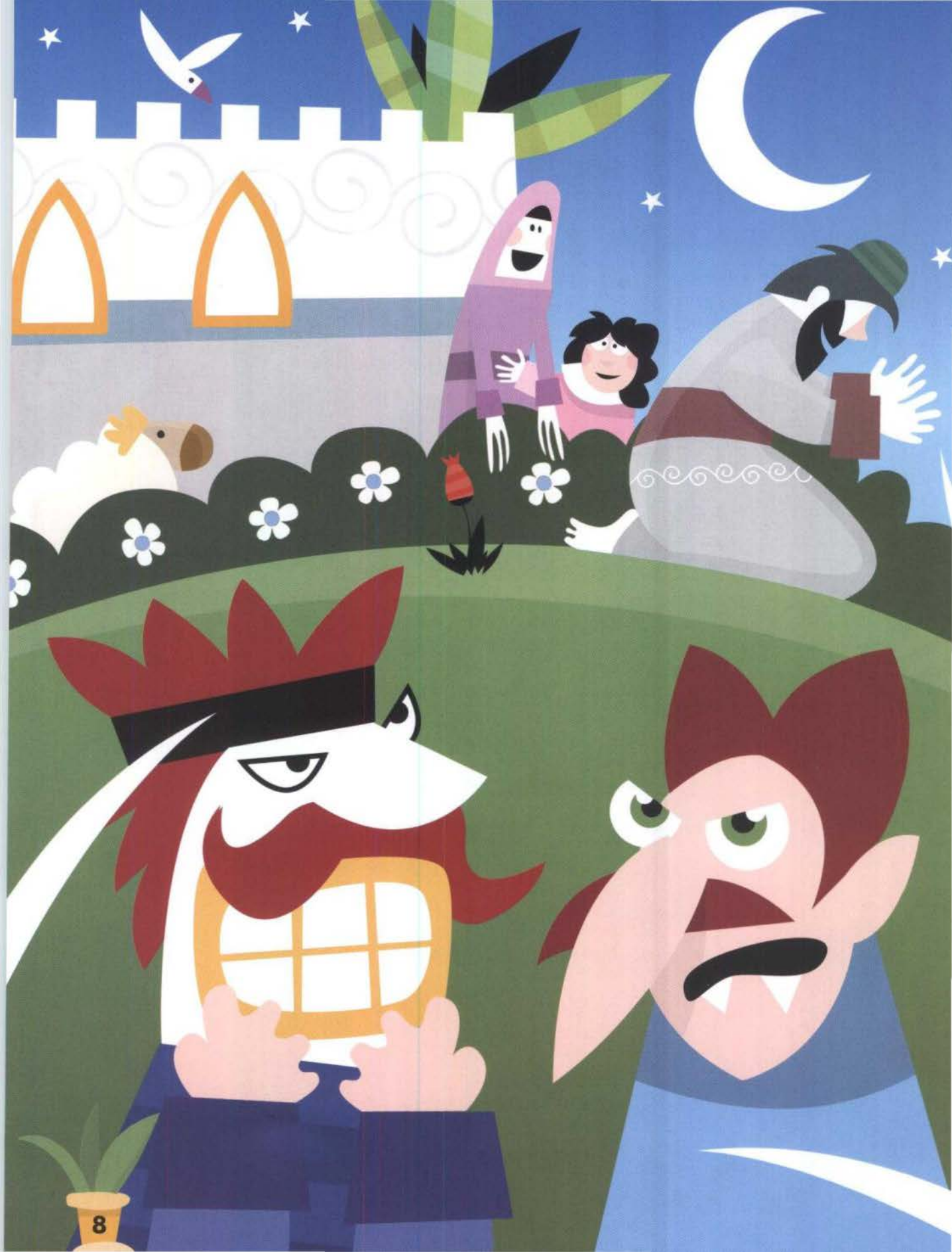

Bütün peygamberler
Allah'ın emirlerini önce
kendi hayatlarında
uygulayan örnek insanlardır.

Eyüp peygamber de öyleydi. İnsanlara
Allah yolunda verdiği her öğüdü önce
kendi yerine getiriyordu. Onun en büyük
zenginliği inancıydı. O yüzden dünyada
kalacak olan malın mülkün kalbinde yeri
yoktu.

Eyüp peygamber şefkat ve
merhametiyle insanlara huzur veriyordu.
Kapısını çalan kimse boş dönmezdi. Kimin
başı darda kalsa yardımına koşardı.
Yoksulları doyurur, dul ve yetimleri kollardı.

Kötüler iyi ve güzel olan her şeyden rahatsızlık duyuyorlar. İnsanoğlunu doğru yoldan saptırmaya azmeden şeytan Eyüp'ü kıskandı. Halkın gönlüne kuruntu soktu. İnsanlar:

– Eyüp'ün bu kadar malı ve seçkin bir ailesi olmasaydı acaba ne yapardı? Allah'a yine bu kadar bağlı olabilir miydi, diye düşünmeye başladılar.

Allah'a olan imanları bu şüphe ile sarsıldı. Bunun üzerine Allah, Eyüp peygamberin kendisine olan bağlılığını göstermek için onu çok büyük sıkıntılarla sınadı.

Önce hayvanları telef oldu. Ekili tarlaları sellere karıştı. Haber Eyüp'e ulaştığında, şeytan onun elleriyle dizlerini döveceğini ve Allah'a isyan edeceğini sanıyordu. Ama umduğunu bulamadı. Eyüp ne bağırdı, ne dövündü. Sakin bir sesle:

– Her şey Allah'ındır. Veren de Allah, alan da. Allah böyle dilediğine göre muhakkak hakkımızda hayırlıdır, dedi.

Dövünen şeytan oldu. Onca mal mülk bir anda elden gitmişti de Eyüp yine şikâyet etmemişti. Şikâyet bir yana, Rabbine sürekli verdiği nimetler için şükrediyordu.

Eyüp'ün sınavı bitmemiştii.
Servetini yitirmesinden kısa bir
zaman sonra deprem oldu.
Çocukları yıkıntılar altında kalarak
öldüler. Bu öncekini de bastırarak bir
acıydı. Mal mülk belki yerine
gelirdi. Ama giden canlar bir daha
geri gelmezdi.

Halktan bazıları:

– İşte, diyorlardı. Eyüp artık buna
dayanamaz. Mutlaka Allah'a
isyan edecektir. "Servetimi
aldığın yetmedi mi, çocuklarımı
da elimden aldın!" diyecektir.

Şeytan bu sözleri söyletmek için Eyüp'ün etrafında dört döndü. Fakat bunu asla başaramadı.

Eyüp çok üzgündü. Gözlerinde titreyen yaşlarla:

– Rabbim, dedi. Evlatlarımız senin bize emanetindi. Onların asıl sahibi sensin. Bizi sabreden kullarından et.

Hazreti Eyüp halka yine Rabbini anlatmaya ve O'na şükretmeye devam etti. Bu durum karşısında Rablerine inananların imanları arttı. Henüz iman etmemiş olanlar:

– Acaba Eyüp'ün sözleri doğru olabilir mi, dediler.

Şeytan öfkeden
köpürüyordu. Bu
acıların binde birine
dayanamayıp isyan eden nice insanlar
görmüştü. Onları kolaylıkla
kandırabilmişti. Ama Eyüp'ün imanı
çelikten bir zırh gibi sağlamdı. O isyan
etmiyor, aksine Allah'a daha çok
bağlanıyordu.

Şeytan da pes etmiyordu. Ne yapıp
edip Eyüp'ün zayıf bir anını
yakalamayı bekliyordu.

Evlatlarının acısı küllenmeden Eyüp
Peygamber bu defa hastalığa
yakalandı. Çok ağır bir hastalıktı bu.
Bütün vücudunda yaralar çıktı. Adım
atacak gücü yoktu. Yaraları acıyor, ona
büyük sıkıntı veriyordu. Artık
çalışabilecek durumda değildi.

Bir zamanlar Rahime'ye yardım
eden pek çok hizmetçi
vardı. Evlerinden
misafir eksik olmazdı.
Oysa şimdi geçimlerini
sağlamak için Rahime
başka evlerde çalışmaya
gidiyordu.

Eyüp peygamber olup bitenleri
yattığı yerden seyrediyordu. Çaresizdi.
Rahime'nin haline çok üzüliyor, ama
yardımcı olamıyordu. Kalbine üzüntü
düştükçe Allah'a sığınıyor ve dua
ediyordu:

– Rabbim, diyordu. Bizler senin aciz
kullarınız. Sen ne dilersen, biz ona
razıyız. Bizleri de senin razı olduğun
kullarından et.

Rahime çektiği sıkıntıları Eyüp'e belli etmemeye çalışıyordu. Ama yükü gerçekten ağırdı. Üstelik sağda solda haklarında ileri geri konuşan insanların sözlerinden de rahatsız oluyordu.

Yorgunluktan ve üzüntüden bunaldığı bir gün sızlandı. Eyüp peygamber her şeye razıydı, ama şikâyetle razı olamazdı. Canı sıkılarak:

– Ey Rahime, dedi.
Allah'tan gelen sıkıntılardan şikâyet etme!

Hazreti Eyüp bütün kalbiyle Allah'a yönelmiş dua ediyordu. Aradan uzun yıllar geçti. Eyüp peygamber hasta, acılı ve yoksul olarak yaşamaya devam etti. Halka Rabbini anlatmaktan ve ibadet etmekten hiç geri durmadı. Bir kere olsun şikâyet ettiği duyulmadı. Yalnız Allah'ı anarak sabretti.

O, dünyayla ilgili hiçbir şey düşünmüyordu. Hatta Allah'a hastalıklarına şifa vermesi için dua etmiyor, sabrediyordu. Rabbinden gelen her şeye razıydı. Ancak hastalığının ibadet ve dualarına engel olmasından korkuyordu.

Hastalığı iyice ilerledi. Eyüp, kalbinde ve dilinde rahatsızlıklar hissetmeye başladı. Oysa diliyle Rabbini anıyor ve O'na dua ediyordu. Kalbi ile Allah'a yöneliyor, O'na iman ediyordu. Bu iki uzvu zarar görürse Rabbine nasıl yönelebilir, O'na nasıl ibadet ve dua edebilirdi?

Eyüp peygamber halini ve kalbini en iyi bilen Allah'a yönelerek:

– Rabbim, doğrusu hastalığımın ibadetime engel olmasından korkuyorum. Sen merhametlilerin en merhametlisisin, diye dua etti.

Eyüp, Allah'a teslim olarak sabretmenin en güzel örneğini göstermişti. Allah duasını kabul ederek onu ödüllendirdi. Meleklerinden Cebrail ile ona, yeniden sağlık ve nimetlere kavuşacağını müjdesini gönderdi.

Cebrail, Eyüp'e Allah'ın emrini iletti:
– **Ayağını yere vur. İşte sana içilecek ve yıkanacak bir su, dedi.**

Eyüp gayret edip ayağıyla yere vurdu. Vurduğu yerden su fışkırdı. Eyüp peygamber o sudan içti. Sonra bütün vücudunu o suyla yıkadı. Su, anında şifa olmuş, Eyüp'ün hastalığı ve yaraları tamamen iyileşmişti.

Eyüp artık eskisi kadar dinç ve sağlıklıydı. Kısa zamanda Allah'ın da yardımıyla yeniden servetine kavuştu. Allah ona tekrar nur topu gibi evlatlar verdi.

Eyüp peygamberin sabrı ve sabrının sonunda kazandığı ödül halkın imanını daha da güçlendirdi. Rablerine henüz iman etmemiş olanların kalpleri de Hazreti Eyüp'ün sabrı karşısında yumuşadı. İnkârlarından vazgeçtiler.

Şeytan öfkeyle Hazreti Eyüp'ten ve ona iman edenlerden uzaklaştı.

Eyüp peygamberin sabrı ve sarsılmaz inancı çok çetin sınavlardan geçmişti. Bunun karşılığını Allah tarafından ödüllendirilerek gördü.

Eyüp peygamberin sabrı bütün zamanlarda insanlığa örnek oldu. O, her zaman bir **"sabır kahramanı"** olarak anıldı.

H₂

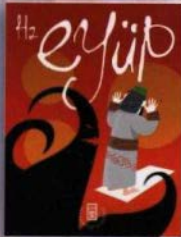
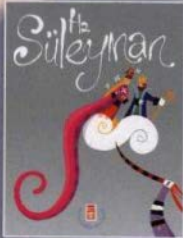
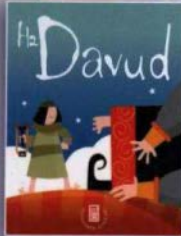
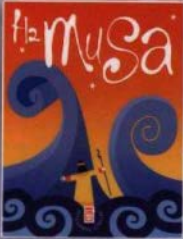
H₂

eryüp

PEYGAMBER ÖYKÜLERİ

ilkokul 2.,3.,4. sınıf öğrencilerine
PEYGAMBER ÖYKÜLERİ SERİSİ

ISBN 975-362-906-0

9 75362 906064